

[Rasmussen (Gylling).]

af Sagen; her er egentlig ikke ret meget mere at tale om. Det er jo klart, at det Svar, Ministeren har givet i Eftermiddags, tydeligt og klart siger, at der ikke fra Regeringens eller Regeringspartiernes Side tilstræbes nogen Renteforhøjelse, og det er ogsaa godtgjort ved Ministerens Motivering, at der heller ikke er noget Obligationssalg med det for Øje, som Forespørgselen tager Sigte paa: Gennemførelsen af en kunstig Renteforhøjelse. Det er jo heller ikke den Side af Sagen, der har optaget Sindene, naar jeg lige undtager den ærede sidste Talers Foredrag om andre Ting, men, en anden Side, Administrationsforholdene inden for Krisefondens Ledelse og Bestyrelse. Den Side af Sagen skal jeg imidlertid ikke blande mig meget i. Jeg synes, at efter den Op-læsning, Ministeren foretog i Aften, er den juridiske Side i Orden, og saa kan der ikke være ret meget mere at sige derom. For mig staar det i hvert Fald saaledes, at den Dag Krisefondens Opgaver ikke længere er til Stede, er Krisefonden og Krisefondens Bestyrelse ikke længere det, den er nu, og saa, har Ministeren Ret i, gaar den Sag over til Statens Administration under Ministerens Ansvar, og det bliver Ministerens Opgave da at finde den Vej frem, som han finder er den rigtige til denne Likvidations Tilendeb-ringelse. Derfor har jeg ikke mere at sige om det Forhold. Jeg mener, Ministerens Svar er fyldestgørende, og vi har ikke noget som helst at beklage os over, hvad angaar Ministerens Udtalelser desangaaende.

Jeg vil gerne gøre et Par Bemærkninger til enkelte af de Ting, det ærede Medlem Hr. Clausager fremdrog, idet jeg dog gør opmærksom paa, at jeg finder, det Foredrag, der her blev holdt, selv om det kan have sin store Interesse at drøfte de Spørgsmaal, alligevel ikke har nogen Relation til det, vi skulde drøfte, til Forespørgsels Indhold.

Det ærede Medlem beklagede, at Regeringspartierne ikke længere arbejder paa en Rentesenkning. Det ærede Medlem indrømmer altsaa dermed, at Arbejdet tidligere har været gjort. Desværre kan jeg ikke sige det samme over for det ærede Medlem. Tværtimod, kan jeg snarere sige, forsøger det ærede Medlem ved enhver Lejlighed at lade os forstaa, at det egentlig er Regeringspartiernes Skyld, at vi ikke dengang, da særlig Spørgsmaalet om Konvertering og Rentesenkning var fremme, gennemførte det. Jeg ved ikke, hvorfor han saa ofte vender tilbage til den Sag. Vi, der var med i Arbejdet i Udvalget og andetsteds, ved

meget vel, at Venstre ikke havde Arbejdsmod, heller ikke det ærede Medlem, dengang Forholdene i langt stærkere Grad var til Stede til at gennemføre den Rentesenkning, som det ærede Medlem Gang paa Gang vender tilbage til. Saa talte det ærede Medlem jo om den økonomiske Politik, som Regeringen førte, og mente ikke, den kunde holde. Ja, men jeg synes ikke, man finder Venstre paa den Vej, hvor man holder sig tilbage med Udgifterne, tværtimod, ganske det modsatte er Tilfældet. Saa sent som i Eftermiddags, da vi behandlede Forslag om Statstilskud til private Efterskoler, saa vi, hvorledes Venstre gav Overbud Gang paa Gang.

Det ærede Medlem var ogsaa inde paa Udstykningen og hævdede, at det var uforsvarlig Politik, fik jeg nærmest Indtrykket af, at man her i Landet udstykker, samtidig med at man vil indskrænke Produktionen. Ja, men saa længe vi i dette Land indfører for store Millionbeløb af Ting tilsvarende dem, der kan gro paa de danske Marker, tror jeg nu ikke, der kan ske noget ved, at Produktionen fremmes, og fremmes ogsaa gennem Udstykning. Det kunde ogsaa være rart at høre, om det er Venstres Mening nu ikke længere at være med dertil. Jeg forstod Partiets Stilling forleden saadan, at det tværtimod gav gode Raad med paa Vejen for Udstykningens Fortsættelse, saa naar det ærede Medlem taler om, at der ikke er Plan i Regeringens Synspunkter politisk og økonomisk, savner denne Udtalelse i høj Grad Grundlag.

Jeg kan altsaa slaa fast, at denne Forespørgsel er besvaret med et klart Nej. Ministeren har gennem sine Udtalelser bevidnet, at der ved dette Salg af Obligationer, som for øvrigt ikke har fundet Sted i et Omfang, der ligger ud over det ganske almindelige, ikke er tilstræbt nogen Renteforhøjelse, tværtimod. Regeringens Opgave vil sikkert ogsaa i den kommende Tid blive at arbejde for en Rentesenkning. Naar Forholdene afklares, vil de Herrer af Venstre og ogsaa de Herrer Konservative, som jeg nu for første Gang hører er Tilhængere af en Rentesenkning, sikkert faa Anvendelse for deres Arbejdsmod og deres Vilje til at hjælpe til med dette Formaal for Øje.

Valdemar Thomsen: Det, der interesserer Befolkningens brede Lag, er aldeles ikke akademiske Diskussioner om, hvorvidt Krisefonden har solgt Obligationer paa dette eller hint Tidspunkt. Naturligvis kan der spindes en lang Ende over det, der har ligget bag ved Salget af Krisefondens Obli-